Ч. 159. Второк 25 липня (7 серпня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З европейского Всходу. — Войскові бунти в Росиі.

З Відня пишуть, що в тамошних політичних кругах не мають надії на скоре полагодженє замотаних відносин на острові Креті. Кретийці хотять сполученя з Грециєю, опікунчі держави не хотять їм на те позволити. Они дають їм лише реформи. При укладаню проґрами реформ держави не порозуміли ся наперед з Туреччиною, котра задля того дуже обидила ся. Тимчасом розійшла ся знов чутка, що князь Юрий наміряє уступити із становища управителя острова. Князь одержавши відповідь держав, мав вислати до свого вітця, грецкого короля Юрия депешу, в котрій каже, що его становище стало невиносимим і що він примушений Крету покинути. По нараді з міністром заграничних справ Теотокісом відповів король — після донесень часописи „Неон Асти“ — що він і его правительство гадають, аби князь видержав на своїм становищи так довго, доки відносини на Креті не прояснять ся. Та відповідь мала принести успіх, бо князь Юрий відступив від свого наміру. — Перед кількома місяцями держави вислали на Крету мішану комісию, котра мала на місци розслідити відносини і уложити проґраму найвідповіднійших реформ для острова. Комісия зібрала ся на весну і зараз приступила до роботи. В часі єї нарад вигринула одна справа. Іменно говорено о тім, що Італія має якісь наміри що до Крети, а пійшло то з того, що она з порученя держав реформує на Креті поліцию і жандармерию. В Римі обурено ся на такі підозріня і Італія заявила, шо радо зрече ся тої задачі, бо й так італіяньска поліция і жандармерия зазнають лише пакостий від кретийского населеня, за те предложила Італія, аби реформу поліциї взяла на себе Греция. На предложенє комісиї вислали держави грецкому правительству письмо, взиваючє, аби Греция заявила ся, як гадає в тій справі зробити. Греция не відповіла доси, але як здогадують ся, не прийме на себе тої задачі. Дальше ухвалила комісия, аби позволити Креті затягнути позичку 9 мілионів франків, з котрої мають бути заплачені відшкодованя сторонам, потерпівшим в часі ворохобні в р. 1897 і переведені деякі публичні роботи. Войска опікунчих держав мають на дальше лишити ся і заведені там в послідні́м часі войскові суди будуть дальше ествувати; грецких войск на Креті не буде. Питанє лише, чи кретийский сойм прийме условія держав. Коли би не приймив їх, може легко прийти до ворохобні і до уступленя кн. Юрия, а тоді держави, аби не дозволити на єї сполученє з Грециєю, будуть мусіли признати їй таку автономію, як має остров Самос.

Остров Самос, що має — як сказано — свою автономію вже від 10 літ, пригадав ся тепер знов сьвітови своїм спором з Туреччиною. Самос має дуже широку автономію, має власну хоругов і власний уряд митовий. Тепер Самос домагає ся знесеня турецкої почти і заведеня власної, увільненя від податку за невідбуванє войскової служби, виставлюваня урядових документів не в турецкім язиці, але грецкім і т. и. Однако спір той скінчив ся лише відкликанем князя Вітіноса, котрому наказано безпроволочно покинути остров. Князем іменований Константин Каратеодор. Скінчило ся на зміні осіб, а в засадничій справі, т. є. в справі розширеня автономії, Туреччина не зробила ніякої уступки. В послідних 20 роках Самос має вже осьмого князя. Князь Каратеодор також здаєть ся не видержить довго. Посада князя на Самосі не є ані дуже принадна, ані дохідна, очевидно, о скілько князь не уміє правити „по турецки“. З цивільної лісти має 28.000 корон, а пашпортові оплати приносять єму до 3500 корон. Політичне значінє князя дуже мале, о що старає ся передовсім соймик острова, складаючий ся з 37 членів, дальше сенат і доданий князеви яко

Свобідний професор.

(З французского — П. Буржета).

Тяжкий трамваєвий віз рушив з місця. В середині нема вже однісенького вільного місця, а то з причини прикрої непогоди, яка панувала одного полудня в місяци лютім. Лише в передостатнім ряді лавок, на ліво, лишив ся малий куточок, ледви замітний, між товстою міщанкою, шо держала шкіряну торбу на своїх грубих колінах, а замаєвим рожею старцем, котрого гнівний вид лиця, сильно попідчеркувані очи і скривлені уста вказували на невиспану ніч; без сумніву був се якийсь вислужений официр. Він був першим, що нечайно вимовив: „Чи доси ще не рушають з місця?...“ І саме в хвили, як він кинув терпким голосом ті слова, порушаючий ся вже віз знова пристанув. До него вскакує з поспіхом невеликий, присадкуватий чоловік, що его кондуктор радше несе, ніж попихає. Одною рукою придержує ся ремінців, що звисають із стелі, а другою притискає до себе книжками наладований клунок в адвокатскій теці, котра позеленіла від уживаня. Бючи по колінах, наступаючи на ноги і тручаючи парасолі, він сунє просто аж до старця і міщанки. Сказавши „простіть“, на що ніхто нічого не відповідає, прибувший садовить ся між тих двох грізних сусідів. Перший, цілий холодний і строгий, штуркає его ліктем, друга знов заступає єму своїми грубими членами. „Pardon“ мовить новий товариш на ліво і „pardon“ на право, а віз посуває ся наперед за труськом двох бурих мов зелізо коний серед бульвару артистів, малих капіталістів і зарібників. По боках розкинені безчисленні склепи, тисячі різьб і біюстів, що представляють першого цісаря.

Тимчасом чоловік з текою примістив ся сяк-так, отворив теку, ту теку, що була вже в послідні́м періоді своєї служби. Витягнув з неї з трийцять аркушів паперу, зігненого черес середину і з боків. Опісля добув оловець з кишені верхного плаща, котрого рукави були облямовані незугарно тасьмами, а цілий бун затовщений аж до ковніра; атласовий капелюх, позбавлений всякої краски і витертий з матерії, насунув против моди в зад. Мав на голові надто довге волосє і непричесану бороду. Тяжкі черевики були обліплені болотом, штани витерті на колінах, чорна краватка розхрістана наоколо нужденного ковнірика. Зошити в одній руці зраджували недавне писанє, а як він перевертав картку за карткою, зачеркуючи олівцем кабалістичні значки, цікаві пасажири в трамваєвім возі могли читати: „Institution Vanaboste, Version latine“. Сей чоловік з текою є професором і то з дуже ріжнородним фахом — бо є т. зв. свобідним професором.

Свобідний професор мав що-йно пятьдесять два роки. Однак кождий дав би єму яких шістьдесять, позаяк ціла его особа зраджувала житє, що полягало на безконечнім вичерпуваню сил. Послухайте лише! Він встав нині рано о пятій годині, без найменшого стуку, щоби не пробудити своєї жінки. Напотемки зібрав ся, користуючись тим самим горщиком води, тим самим милом і тим самим гребенем, яких ціла родина уживала. Перед шестою годиною удав ся пішки з улиці де Коблен, при котрій мешкав задля ощадности, аж до пансиону при улици де ля Віль Естронад. Від шестої години до пів до осьмої повторяв лекциі і инші обовязки з кількома учениками, що учащали на виклади в ліцею Люї ля Ґран. О годині осьмій засідав в одній з лавок в l'Institution Vanaboste, що его недавно, від часу як він побільшив ся, перенесено до одного старинного готелю при улици ля Монтань-Сент-Женевєв. Той готель називано „межи двором і городом“, хотяй правду сказавши, той город представляє лише чотирокутник землі завбільшки хустки до носа, серед котрого сторчать три скарловатілі акациі і де сонце ніколи не проникає, так его обступили сусідні доми. По науці професор з'їв тут скромне сніданє за один су. Около десятої години вернув домів. Тут мав занятє аж до пів до першої з чотирма вихованками, що приходили чергою по двох. Відтак до третої години давав виклади в школі Сен-Сесіль т. є. в пансіонаті молодих дівчат, де его припустили задля его віку. Ще пять лекций, три перед, а дві по обіді і так кінчив ся его день.

Віз котить ся наперед, задержує ся, рушає знов, звільняє біг, стає і знов біжить. Оловець професора бігає безнастанно по зошиті поза марґінесом і зазначує там похибки. І поправляючи чужу писанину, старий невільник свобідного учительства думає, який степень кляси він має написати. Єго колишний товариш з пансіону Ванабост, Кльод Лярже, тепер знаний

секретар, урядник турецкий. Самос платить Туреччині 3000 турецких фунтів річної данини т. є. 10% буджету острова.

Ще в третім куті европейского Всходу, а іменно в Болгариї заворушило ся в послідних днях. Як ми вже доносили, вибухли там антигрецкі демонстрациї. Греки в Болгариї численні, а особливо по містах, держать переважно в своїх руках цілу торговлю і займають яко капіталісти визначні становища. В послідних часах Болгария перестала під напором держав підпирати норохобничі македоньскі ватаги, за те Грезия позваляє в своїх границях на зворенє грецких ватаг, котрі переходять відтак границю і нищать в Македониї болгарскі і грецкі села. То обурило Болгар в князівстві дало причину до противгрецких розрухів. Зачало ся — як звістно — в Филипополи і перенесло ся відтак на села. В Добричи товпи Болгар обсадили грецку церков, а в инших місцевостях кілька грецких монастирів. В Татарбазарчику і в Перістері займили Болгари грецкі школи, а крім того заповідають ся ще дальші забурення. Грецкий патриярх в Константинополи удав ся з жалобою до великого везира на ті насильства. Налякані Греки утікають з Болгариї. Болгарске правительство поспішило з успокоєнєм і заявили, що видало вже строгі прикази і не допустить на будуче до дальших розрухів. Також болгарска праса виступила остро против тих демонстраций.

Тепер коли войскові бунти в российских і фінляндских пристанях здавлені, надходять дописи кореспондентів анґлійских часописий, котрі описують ті події. Всї донесеня про бунти годять ся в тім однім, що дійстно була приготовлена велика одноцільна войскова ворохобня. Про той намір российске правительство дізнало ся завчасу від одного поліцийного аґента і з своєї сторони приготовило ся. Арештувало наперед всего кількох найвизначнійших революцийних провідників і в той спосіб розбило суцільність пляну. То єсть причиною, що прийшло лише до кількох місцевих бунтів, котрі можна було легко здавити. До того правительство мало тим лекшу роботу, що між самими провідниками революциї настали роздори і незгода. Та незгода виявила ся ще яркійше, коли прийшло до устроєня ґенерального страйку. „Той ґенеральний страйк — пише кореспондент Times-а — ухвалений на борзі социялістичним комітетом, коли лиш наспіли вісти про бунти в Свеаборзі і Кронштадті, був заповіджений на пятницю минувшого тиждня, бо надіяно ся, що така демонстрация робітників додасть відваги вояєкам. Але бунт здавлено скорше, як страйк міг розпочати ся і тепер не має він тої ваги. Страйк імовірно не потреває довго і не буде мати політичного значіня, бо петербурскі робітники надто богато потерпіли від тамтогорічних страйків. Вправді постановлено страйк і в нім взяла участь досить значна часть робітників, але велика орґанізация зелізничих робітників лиш дуже нерадо згодила ся на ту ухвалу і не знати взагалі, чи всюди возьме участь в страйку. З другої сторони — пише кореспондент Times-а — можлива річ, що той страйк доведе до неспокоїв в полках стоячих в околицях Петербурга. Кілька з них обявляють невдоволенє і охоту до бунтів, але поки що можна здогадувати ся, що они при розрухах не будуть хотіли стріляти на робітників. Тепер в місті панує такий настрій, що кождої хвилї може прийти до заburень і сила революцийного руху пре міністра Столипина з всіми его добрими намірами чим раз більше на сторону цілковитої реакциї“.

Новинки.

Львів, дня 6-го серпня 1906

— **Курс науки дяківства** і нотного співу отвирає з днем 1 вересня с. р. в Жегестові, новосандецкого повіта, п. Володимир Мастикаш, тамошний півець церковний. Близші поясненя інтересованим подасть п. Мастикаш за письменним зголошенєм. Той курс дозволила отворити Еп. Консистория в Перемишли письмом з дня 21 липня с. р. ч. 4759.

— **Нещастна пригода** на войскових вправах. Перед кількома днями підчас нічних вправ брідской залоги стрільців і уланів в Смільні наблизив ся рядовий Теменко до екразитової бомби положеної недалеко зелізничого містка, котра мала маркувати висадженє сего містка в воздух. Ненадійно бомба експльодувала і розірвала нещастному обі ноги. По двогодинних страшних муках в шпиталі Темевко сконав. Братя жертви войскових вправ забрали тїло до родинного села в Станиславівщині.

— **Товариство „Ризниця“** в Самборі ухвалила запомоги: на церкву в Новім-місті 500 К, на церкву в Динові 100 К, для товариства св. Петра і Павла 600 К, для Руского товариства педагогічного 50 К, Шкільної помочи в Сокали 20 К і Шкільної помочи в Самборі 100 К.

— **Реґуляция платні** канцелярийних помічників. Платня помічничої канцелярийної служби при державних урядах остаточно управильнена. Офіцияльна Wiener Ztg. оповістила розпорядженє всїх міністерств, котрим підвисшено дотеперішну платню кождого канцелярийного помічника пересічно о 100 К річно. До дотеперішних кляс, по старшині в службі, додані три нові. Доси канцелярийний помічник по 20-літній службі осягав найвисшии степень платні 1800 К, без надії на дальше підвисшенє. Тепер згадане розпорядженє вводить три нові степені платні, що побільшає ся по кождих 5 лїтах служби. Згадана платня буде виносити 2020, 2214 і 2260 К. О відправі для вдовиць і сиріт по канцелярийних помічниках постановлене розпорядженє, що на випадок смерти канцелярийного помічника, котрий не осягнув ще права до пенсиї, дістають вдовиця або сироти низше 24 літ одноразову відправу в висоті вплати, внесеної помічником до пенсийного фонду разом з 3% відсотками. Однак та сума не може бути низша, як четверта часть емеритури помершого, а виплачує ся она навіть тоді, коли помічник відказав ся від вкладок до інститугу заосмотреня. — Згадане розпорядженє вводить також нову институцию „помічничі урядниці“. До тої категориї державної служби будуть належати крім зелізничих маніпулянток, почтових і телеграфічних урядниць, як також почтових урядниць щадничих кас, котрі вже передтим причислені до сеї категориї державних функционарів, всї инші женщини, заняті постійно як канцелярийні помічниці. Услівя принятя канцелярийних помічниць до сего статута отсї: Вік від 18 літ до 40, дівицтво або вдовицтво (в послідній разї бездітність), вдоволяючий стан здоровля і попередне вдоволяюче 6-літнє занятє в урядовій канцеляриї. Вдови і доньки державних цивільних і войскових функционарів треба узгляднити передовсїм. Для женщин установлено 10 службових кляс після літ служби. Найвисша платня у Відни 1120, а по 35-літній службі 2040 К. Як занятє означено для женщини переважно писанє на машині і стенографованє. Кошти сполучені з тою реґуляциєю, обчисляє державний скарб на кілька мілїонів корон річно.

— **Пропала дитина.** Ми одержали зі Скваряви слідуюче письмо з просьбою о умпщенє: Дня 31 липня с. р. хлопець мій, Никола Кузьма, літ 12, глухонімий, убраний в чорну камизельку по пояс, з чорним передом і красим задом, в штанах димкових і білім новім капелюсї з білою стяжкою, насучи худобу в поли побачив огонь в Острівчику польнім, де горіла шопа у тамошного дідича п. Яворского, що заняла ся від парової машини, і побіг до того огню. Вертаючи назад вблудив десь і пропав. Ми родичі пошукуємо за дитиною, де лиш можна, але не можемо его віднайти. Просимо длятого добрих людий сею дорогою, щоби помогли нам відшукати нашу дитину. Коли би хтось здибав того хлопця, нехай з ласки своєї дасть знати до Петра Кузьми в Скваряві, повіта Золочівского, або до зверхности громадской в Скваряві, почта в місци.

— **Дивна секта.** З Ню-Йорку доносять: 83 членів якоїсь дивної секти, що називають себе „пропавшими дітьми Ізраїля“ приїхали до Ню-Йорку. Они походять з Австралії і їдуть до Бентон Гербур в удільній державі Мічіґен, щоби там сполучити ся з своїм „королем“ і своєю „королевою“, котрі панують над 400 членами такої самої секти. Члени сего маленького королївства кажуть, що якраз за 10 літ, в серпни 1916 р. настане конець сьвіта і їх заберуть золоті вози, скоро на них нападе сила сатани. Приїхавші секретарі виглядають як дикі і страшно занедбані. Мужчини мають бороди аж по самі коліна, а жінкам звисає волосє на плечі як патли нечесані з роду; їх одіж позшивана із всїляких ріжнобарвних лахів. Они веґетарияни не їдять мяса, а живлять ся лиш овочами

письменник, вистарав ся для него о лекцию у якоїсь российской дами, котра в переїзді загостила до Парижа. Учить, по годині чотири рази в тиждень, одного маленького хлопчика, трохи надто блїдого, але милого, лише читати і писати за диктатом; і за тую годину він має трийцять франків! Ніколи ще свобідний професор не побирав такої платнї, як та, і він мрів о щастю: тепер може користати з доброї нагоди, щоби заощадити трохи гроша і здійснити вже раз своє бажанє, з котрим носить ся ще від тоді, коли то перед двайцять сїмома роками стояв над берегом моря зі своєю жінкою. А ніколи не міг. Его обовязки є так важкі і він завсїгди бідував. У вісїмнайцятім році житя, не приpущений до нормальної школи, він засів до студий, щоби узискати дозвіл. Одержавши той дозвіл, він оженив ся з дочкою одного із своїх товаришів професорів. Сейчас треба було покупити ріжні річи, народила ся дитина, одна, опісля друга, трета і четверта, а кожду треба якось виховати. Нинї его дві найстарші дочки вийшли замуж, одна за купця, друга за адвоката; оба були колись его учениками. Позаяк він не мав звідки дати їм готового приданого, то тепер на підставі контракту дав кождій по тисяч франків річно, — так, дві тисячі франків. З двох хлопців оден поїхав минувшого року до Сен Сір, а батько посилає ему також тисячу франків річно. Се мати вимогла від него той видаток, щоби не було жадної несправедливости. Він має десьтам якусь стару тїтку на провінциї, котра згинула-б з голоду, наколи-б він їй не посилав триста франків, а також приймив до свого дому татїр своєї жінки. Всьо то коштує, а професор не одержує за годину пересїчно більше як чотири франки, — часом три, часом пять, рідше шість, а сїм рідко, дуже рідко. Лекция у Росиянки, се несподївана зірка, тим більше, що получення трамваю з Монтпарнасу позволяє ему за шїсьдесять сантимів поїхати і вернути ся від свого ученика, без більшої страти часу, а завдяки системі рельс, котр усувають трясене возом, він може по дорозі ще й писати. Навіть вдоволено усьміхає ся знаменитий батько „$H_2 O$“, як его зовуть Вонабости, котрі жаргують собі з его особистого недбальства, приноровляючи до него хемічну формулу води. Ему байдужно, що его два сусїди стискають его чим раз більше, що другі пасажири зиркають на него з погордою і жартами на его капелюх, его теку і его зошити. Він бачить в уяві куток країни на нормандскім побережу, — після краєвидів у ілюстрованих часописях, бо він ніколи не кидав Парижа. Він бачить океан, бачить „la maman“, — то є свою жінку, — сидячу на мушлях, коло морских фаль, purpureum mare, як мовив его дорогий Вірґілій... Віз трамваю задержав ся. Професор перейшовши Секвану, на тім трудну і довгу улицю Марсо, вкінци прийшов на улицю Бель Ревніро, до великого готелю, в котрім мешкала велика российска дама, мати малого Андрійка. Він забув навіть вичистити свої черевики з болота, а портиєр, котрий звістив давоником его прихід, сказав до одного льокая:

— Бере гроший до волї, не роблячи жадного діла, а навіть не заплатить собі фіякра, щоби приїхати чисто... Старий скупар!

і яриною, котру собі сами виплекали і забрали з собою на дорогу. Їх проводир називає ся Біссерт і виводить свій рід від якогось короля, що панував у Валії тисяч літ тому назад.

— **Ґаолян.** Так називає ся ростина, котру управляють в Манджурії. Є она досить висока, подібна до очерету а зерно з неї подібне до проса. Наші люди за кордоном пізнали її підчас послїдної війни з Японцями. Ґазета „Подолія" доносить, що в західних повітах у Київщині та на Поділю селяни спробовали посіяти ґаолян і проба випала добре, бо ґаолян добре зародив.

— **Наука історії в будучности.** Одна німецка ґазета подає такий примір науки історії в будучности: Учитель: Отже нині буду питати історичні події з початку двайцятого століття. (Ученики муркотять). Тихо, коли я говорю. Я знаю, що вам події з тих великих часів не подобають ся, та й признаю, що не легко їх вивчити ся, бо певно, що давнїйше лекше було запамятати собі такі імена як Саляміс або Седан. Маєр, розповіжте менї дещо про битву під Мукденом. — Маєр: Битва під Мукденом почала ся дня 27 лютого 1905 атаком Японців на Сінцінтін. — Учитель: Зле. Мусите сказати — на Сінмінтін. Сінмінтін лежить на заході а Сінцінтін на всході. Прецї то можна легко розріжнити. Говоріть дальше! — Маєр: Японьский вожд, маршалок Овікокореро... Учитель: Знову зле, чи не можете вже ніяк запамятати собі того окремо, що діяло ся в полудневій Африці а що у всхідній Азії. Японьский вожд не називав ся ані Овікокореро ані Окагандія, лиш Ояма. — Маєр: Коли бо то, прошу пана професора, можна так легко помилити ся. (Говорить дальше.) Маршалок Ояма заатакував центрум російского фронту коло Сясанкіяоце, підчас коли з правого боку поступав ґенерал Курокі коло Фучулїн і Фучу. Рівночасно заатакував ґенерал Ноґі з лївого боку і посував ся (Маєр зачинає борзо вичисляти) через Тасаншікоуце, Сінтаїце, Таучічауце, Шіншуце, Сінмінце, Макіпуце просто на Шуфуце. — Учитель: Досить. Взагалі було добре, але для більшої ясности треба було, щоби ви були ще сказало, як тоті місцевости називають ся по корейски і монґольски. Лєман, говоріть дальше! — Лєман: Прошу пана професора, менї не добре. — Учитель: Щож вам? — Лєман: Я бубнив через цїлу ніч рік 1905 і менї тепер тут щось, тут хибує. (Показує на голову). — Учитель: То пусте; говоріть дальше про битву під Мукденом! — Лєман (лепече з тиха): Рожественьский, Побєдоносцев, Омаруру, Тананаріво, Земский собор, Іджіджі, Магареро, Сьвятополк-Мірский... Учит.: Зберіть гадки до купи і розповідайте про атак Оями! — Лєман (котрому очи станули стовпом): Маршалок Шім-пен-це укріпив ся коло Міє це і критий від Ка-цу-це розпочав пукавину. Відтак кинув ся на Росиян з японьским окликом: Гав-це, Гав-це, Гав-це! (З рота зачинає єму піна точити ся і він перевертає ся). — Учитель: Лєман, підіть до ґумової комірки і скажіть, щоби вам там дали яку поміч. (Звернений до кляси:) Видите, як то мудро придумало правительство, що в виду щораз більшого материялу наукового в школах середних завели при них зараз і комірки для божевільних.

† **Помер:** Ярослав Деркач, студент прав, дня 2 с. м. в Борках великих на грудну недугу.

Телеґрами.

Відень 6 серпня. Є. Експ. п. Намістник ґр. Потоцкий від'їхав до Львова.

Мадрит 6 серпня. О катастрофі (гл. „Новинки") доносять: Бракує 385 людий. Погибли головно женщини і діти, головно подорожні І. і ІІ. кляси. Всї кораблї, що були недалеко, приплили на поміч. Один корабель виратував 300, другий 200 розбитків. Один рибак, що сам один кермував лодкою, виратував 12 людий. Була то страшна подія; зі всїх сторін чути було, як матері з розпукою кликали о поміч. Одну дитину за другою поривали филї.

Петербург 6 серпня. (П. А.) Вчера відбули ся тут великі перегони. Головну нагороду цариці 25.000 рублів виграв кінь „Гамурабі". Перегонам приглядали ся товпи публики. Спокою нігде не нарушено. (Се хиба найліпший доказ, що в Петербурзї нема справдешної революциї. Ред.).

Кісінґен 6 серпня. Приїхав тут єгипетский віцекороль на курацию.

Мадрид 6 серпня. З Картаґени доносять: Уратовані подорожні суть по найбільшій части заграничні піддані. Архієпископ Пара з Бразилії уратував ся і перебуває в Картаґені. Бразилїйского епіскопа з Сан Паольо, коли благословив потапаючих, вхопили филї і він потонув. Одній женщинї, що держала дитину, радили, щоби она кинула її у воду а сама ратувала ся, але она сказала, що волить згинути разом з дитиною. Обох опісля виратовано. Вся вина спадає на капітана, котрий задля скороченя дороги вибрав иншу туру.

Самара 6 серпня. На ґубернатора Блока виконано замах в хвили, коли він по засїданю комісиї споживкової вертав домів. На розї улиці Воскресеньскої і Вознесеньскої якийсь чоловік літ около 20 кинув бомбу під повіз ґубернатора. Наслїдки вибуху були страшні; голову руки і ноги відорвано від кадовба. В сусїдних домах повилїтали шиби. Виновник за маху втік, але поліция єго зловила.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8 15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2 20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачова, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачова, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6 35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3 30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в міскім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Ґансмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).